

A. TARI

HEATHY TRAIL

XIII
AASTAKAIK

NR. 1

NOVEMBER
1933

Üleilmlise peaskaudi kiri.

Eesti skautide peavanem N. Kann sai üleilmliselt peaskaudilt järgmise kirja Londonist 11. oktoobril 1933.

Pärast oma ringsõitu Läänemeremaal sain alles nüüd aega koguda oma kaaslastelt skautide ja gaidide juhtidelt muljeid Teie maa külastamisest. Mulle tundub, et pean Teile kirjutama sellest, kui täielikult nemad hindavad seda külalislaskust, mis neile lasksite osaks saada, samuti ka, kui rõõmsad nad olid, leides skautlikku liikumist eesti poiste ja tüdrukute juures nii heas seisukorras olevat. See isiklik tutvunemine säälssete tegelastega andis neile uut ergutust ja ja äratassooje vendlustundeid kõigi vastu.

Mina omalt poolt olen rõõmus, nähes, et skautluse ja gaidluse põhimõtted nii täpselt on mõistmist leidnud, meie õpetamise meetodid nii üldiselt tunnustatud ja tagajärjerikkalt tarvitusele võetud.

Mõnel üksikul maal on kas arusaamatuses või parandamise lootusega, skautide seltsid muutnud meie meetodi, mille tagajärjed on neile loomulikult pettumusi toonud.

Sellepärast olen mina alati õhutanud peaskaute mitte viivitada mõne oma instruktoriga saatmisega meie harjutuskooli Gilwell Parki selleks, et põhjalikumalt ära õppida meie õppeviise, mis katsete

järele on kõige mõjusamad. Sääraste külastamiste muutmatu tulemus on, et nende instruktorite poolt välja õpetatud skautmasterite töö muutub palju hõlpsamaks ja tagajärjed poiste juures kõige rahuldavamaks.

Tänini meie oleme sel teel välja õpetanud üle 400. skautinstruktoriga 33. riigist, ning leides, et palju rohkem vajavad seda ettevalmistust, oleme valmis soovijaid vastu võtma. Sellepärast kui Teiegi tahaksite saata mõnda oma juhtidest, siis võtaksime neid heal meele vastu ning mõnel erijuhtumil püüaksime ka nende reisikulud katta.

Olen veendunud, et nende Inglismaale tulek sel teel aitab arendada skautlust üleilmliselt ühtlaselt ning paremate tagajärgedega, ning samal ajal edendada rahvastevahelisk skautide vendluse ja koostöö vaimu, mis on rahu aluspõhi.

Kui mina kunagi võiksin Teile ühel või teisel teel kasulik olla, siis palun mulle kirjutada ja ütelda avameelselt ning mina olen rõõmus tegema, mis suudan.

Südamlikult heade soovidega

Teie otsekohene
Baden Powell.

Tallinna malevast.

Kui sügisel töö algul oli tunda juhtijaskonnas teatud ärevust — siis on see nüüd haihtunud. Ruumid on vahetatud. Nüüd võib öelda, töö läheb hästi.

Luuremäng, Pirital õnnestus hästi. Poisse oli väljas üle 300. Kui arvestame et maarühmad ei saanud võtta osa — siis oli osavõtjate protsent rekordiline.

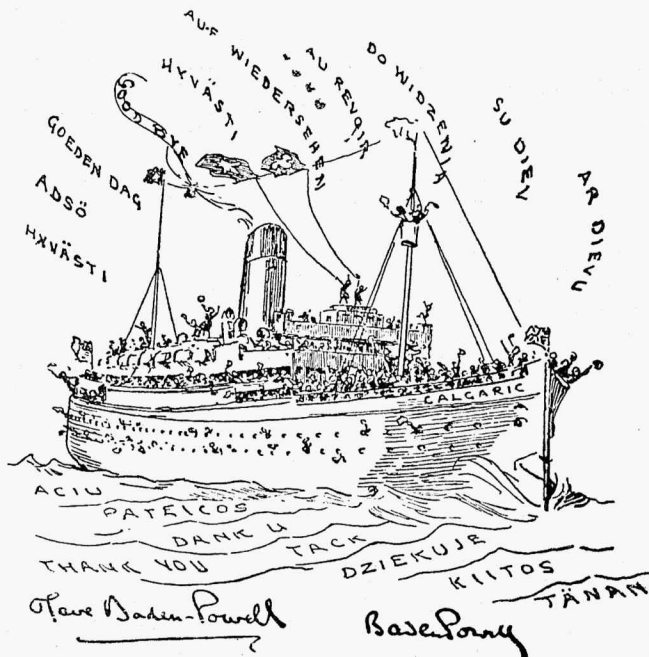
Nädal hiljem oli suur „Halli Hundi“ jaht. Sellest oli juba eelmises numbris.

VIII-as juhtide kool algas tegevust 40 skaudi osavõtul ja master U. Tamme juhtimisel. Töö läheb edukalt.

On korraldatud kaks poiste õhtut kooli õpilastele — Punase Risti saalis, kuhu mahub 200 inimest. Ilma erilise propagandata on saalid mõlemil korral poisse täis olnud. Sääraseid õhtuid korraldatakse veel edaspidigi.

(Järg 15 lhk.)

SISU: Üleilmlise peaskaudi kiri / Tallinna malevast / Eesti skaudi lugejateks kõik Eesti skaudid / Lõkgetule esimene jutt / Peaskaudi eluloost / Skautide sideerialaline väljaõpe / Kombinatsioonid kalaluiest / Ruhnu / Viienda Eesti Skautide spordipäeva tulemused / Aastakoosoleku kava.

Tervitusi lahkuvalt Calgaric'ilt.

„Eesti Skaudi“ lugejateks kõik Eesti skaudid!

Skautlus on Eestis kindlal alusel ja areneb rahuldavalt. Selle üle on asja röömustada meie noorte sõpradel ja noortel enestel,

Aga ega meie ei saa ütelda, et oleksime jõudnud eesmärgile: meie liikumine peaks olema väliselt palju jõulisem ja sisult hoopis sügavam. Skautlik kasvatus peaks püsivalt ümber muutma suurel hulgal Eesti poisse headeks inimesteks ja tulusateks kodanikeudeks. Tarvis on arendada skautlikku tublidust, ausust, elurõõmu kogu meie noorsoos.

Skautlus kipub jääma pinnapealseks, kuna tema aated ja kasvatusviisid on mõistetavad ja kättesaadavad ainult vähestel. Vastava kirjanduse lugemist raskendab meie skautidel võõraste keelte vähene tundmine, ning tegelikku oskuste omandamist välismaade koolides takistab ainelise jõupuudus.

Skautluse mõttesse süvenemiseks oleks meie skautidel tarvis rohkem lugeda

skautlusest, samuti on tarvis skautlike organisatsioonide vahel ühendava sideme pidamiseks üksteisele kättesaadavaks teha teateid nende tegevusest ja kavatsustest ning toimepandavatest ühistest ettevõtetest. Nende nõuete täitmiseks annabki Peastaap välja „Eesti Skauti“.

Skautlik ajakiri „Eesti Skaut“ ilmub juba aastaid kuid tema levimine ei ole kunagi olnud suur. Seda ei saa mitte panna ajakirja sisu süüks. Sest tal on olnud sagedaid toimetajate vahetamisi, samuti ka muudatusi sisustamises. Võõrakeelsete ajakirjadega võrreldes pole „Eesti Skaudi“ sisu olnud mitte kunagi kehv. Vaid viga on olnud rohkem tellijate ja lugejate poolel: ei peeta ikkagi mees, et „Eesti Skauti“ levitamine on skautluse levitamine Eestis.

Uut aastakäiku alustades on jälle välja kuulutatud „Eesti Skauti“ tellimise

võistlused, millest osa võtta on igale skaudile, skautrühmale ja malevale auasjaks ja kohuseasjaks. Sest rohkem tellijaid tähendab rohkem lugejaid ja rohkem teadlikke skaute! See kindlustab ka ajakirja paremat sisu ja korralikumat ilmumist.

„Eesti Skaudi“ tellijaiks ja lugejaiks püüame võita niihästi noori skaute ja gaide endid, kui ka vanemaid skautsõpru. Kui meie skautluses millestki eriti suur puudus on, siis nimelt teadlikkudest skaudi sõpradest, kes meid liikumist tahaks aineliselt toetada ja kõlblikult arendada. Neid peabki „Eesti skaut“ hingeliselt ette valmistama suureks aatelseks skautluse tööks. Selle-

pärast surugem „Eesti Skaut“ nende näppude vahele!

Ja noored ise: mõnes malevas pole igal juhulgi „Eesti Skauti“, kõnelemata veel lihtskautidest! Ega see 50 senti pole summa, mida skaut terve aasta jooksul enesele koguda või teenida ei suuda. Seda aga jätkub „Eesti Skaudi“ tellimiseks küllalt!

Sellepärast tulgu uue aastakäigu algul kõik teadlikud skaudid ja vanad sõbrad „Eesti Skauti“ tellima, võtku osa tellimisvõistlusest ja levitagu meie skautliiku ajakirja, ka sinna, kus ollakse leiged!

Peame hästi harima pinda ja külvama väärtuslikku seemet, kui soovime saada rahuldavat lõikust
J. Hünerson.

Lõkketule esimene jutt.

Scouting for boys ainel Kollane Rebane.

Iga poiss — nii või teisiti — tahab kaasa aidata oma isamaale. Üks teedest, mis viib sihile, on skautlus. Ka sõdur on skaut. Et ta oleks kõlbuline sõdur — peab ta palju teadma, oskama, tundma. Täpselt nagu skaudidki — ainult selle vahega, et nad peavad oskama ka sõdida ja relvu käsitada. Kuid on ka teistsuguseid skaute. Põhja Ameerikas traperid, Lõuna Aafrikas jahimehed, Inglismaal pioneerid, misjonäärid Aasias ja mujal mitte tsiviliseeritud riigis, Austraalias kovboid, Põhja Kanaadas ja Põhja Aafrikas politseid, „scherifid“. — Kõik nad on skaudid, mehed kindla sõnaga ja täiuslikud skaut oskusi. Nemat oskavad elada džunglis, kõrbeis ja mägedes, oskavad leida sealt omale õnne, oskavad tõlgitseda igasuguseid tähelepanekuid ja jälgi. Nad oskavad hoida oma tervist ja hoolitseda selle eest kaugel eemal arstidest. Nemat on alati valmis kõigi hädaohude vastu ja alati valmis abistama üksteist hädaohule vaatamata, nende juures on täiel määral läbi lõõnud põhimõte: „üks kõigi eest, kõik ühe eest.“ — Nad teevad seda ilma kavalate tagamõtetega, ilma sundimata — see on neile kirjutamata seaduseks isamaa vastu. Nemat ütlevad lahti kõigist, isegi lahedamaist eluvõimalustist ja lõbudest et ainult jätkata oma tööd. Nemat ei tee seda vaid oma lõbuks, vaid neid ergutab seda teha, isamaa, inimkonna kasuks või lugupidamisest oma tööandja vastu.

Inglise ajaloolased on kirjutanud, et rajaleidjad — pioneerid, kui rahva skaudid sajad aastad tagasi — sama kui tänapäevani skaudid on seda taotlenud. Kuninga Arturi, Richard Lövisüda ja püha ristisõdijad on kannud seda Briti vaimu kaugele. Paljud tublid ja vahvad isamaa pojad on tõttanud vastu teadmatusse hinges tahe võita.

Meie vabadussõjas — parimad isamaa pojad tõttasid vastu mitmekordselt suurema vaenlase hulgaile — hinges püüid võita — ja nad võitsid. See, mis aastasadu pesitses meie esivanemate hinges — see, mille eest sajad aastad pidid meie esivanemad võitlema — ei närtsinud — vaid hõõguvalt kanti edasi põlvest põlve — kuni tuli otsustav silmapilk — mil' sellest vaimust karastatud mehed astusid tegevusse. Aja'ost tuleme paljud, kes olid vahvad, julged ja enese ohverdajad, oma elu kaaluile panes midagi saavutada inimkonna kasuks. Kuulus polaarmaade uurija Amundsen jättis oma elu lumiväljadele, et päästa sealseid hädas olivaid. Mäletame filmi „Orleani neitsi“ — kes oma elu ohverdas isamaale. Meie esimene skaut Anton Õunapuu ja teised tublid isamaa pojad tõid oma kallima ohvri — oma elu et saavutada meile vabaduse. Need on suured ohvrid, mida kõike ei saa korraga alata, seda ei saa teha igaüks, selleks tuleb hoolega varem ettevalmistuda, end karastada — läbi kaaluda — vähemal määral üle elada. Kõi-

ge paremaid tulemusi saame siis kui noorelt skaudina kõiki eluraskusi oleme maitsnud. Skautlus kõlbab terves elus igale poole: sõjameheks, ärimeheks või kasvatajaks, linnas ja maal. Igale poole kõlbab poiss — kes läbi käinud skautliku kooli.

„Tahan näidata teile,“ ütleb B. P. „et ka teie ise võite õppida ja harjutada end skaudi oskusi ja kodus teda harjutada. See on väga lihtne, sellejuures isegi väga lõbus.“

„Kimm.“

Hää harjutus skautlemiseks on „Kipling“ raamatus peatükk „Kimmi“. Kimbul O'Hara, või lihtsalt Kimm oli ühe Iiri polgu (Indias) ülema poeg. Isa ja ema surid tal' varakult — ja ta elas Indias oma ristiema juures. Kimi mängukaaslased olid kõik pärismaalaste lapsed, mille tõttu ta õppis ruttu nende keelt, nende elu, kombeid ja harrastusi, paremini kui teised eurooplased.

Kord tutvus Kimm ühe kalliskivide kauplajaga. Kuna ta oli igati tubli ja tragi poiss ning tundis kohalikke olusid võttis kaupmees teda oma selliks. Samal ajal oli kaupmees ühtlasi salapolitseinik. Et veenduda Kimmi võimeis — tegi kaupmees temaga katseid. Et veenduda poisi iseloomus — viskas ta maha veenõu nii, et see purunes. Kaupmees pannes käed poisi kaela — hüpnotiseeris teda ja püüdis poissi veendumisele viia, et nõu jälle terve on. Kuid tal' see ei õnnestunud. Kimm oli näinud, et nõu katki oli ja ei uskunud, et see jälle terve on, kuigi kord juba tal' näis niisugune tunne — just kui viirastus — ning peaaegu oleks ta uskunud, et nõu on jälle terve. Kimm jäi aga kindlalt oma otsuse juurde. Kaupmees pidi leppima oma „vahele jäämisega“ ja tunnistama Kimmi võimeid. Järgmine katse oli kalliskividega. Kaupmees ladus neid Kimmi ette ja lasi lühikest aega neid silmitseda. Hiljem pidi Kimm neid meelde tuletama. Esiialgu see katse oli väga raske — kuid järjest harjutades — peagi oli meister omal alal — ning võis õieti kõiki kalliskive ettepanud järjekorras meelde tuletada. Sama teeme ka meie skaudid. Ikka ja alati korraldame omavahelisi harjutusi — sellest on suur kasu mõistuse arendamisel. Hiljem Kimm harjutas end iga suguste esemetega, samuti pani inimeste ja loomade juures tähele üksikuid erinevusi. Kord võis Kimm anda pereme-

hele tähtsaid teateid. Märkamatu oli ta pealt kuulunud juttu — kus ähvardati ta peremeest.

Hiljem sai Kimmist ise „sala“, — omades nende märgi ja muid tunnuseid.

Kord rongis Kimm kohtas teist sala, keda tema varem ei tunnud. See oli üks pärismaalane. Astudes vagunisse oli ta väga armetus seisukorras. Haavad peas ja kätes. Pärismaalane jutustas teistele reisijatele, et jaamas ta vankrist astudes oli komistanud ja end haavanud. Kimm aga kui hää skaut pani tähele, et haavad on teravälkkelised, mida ei või saada kukkudes. Kuni mees sidus oma haavi — pani Kimm tähele tema salapolitseitunnust — mis oli kaunis varjatud. Kimm näitas mehele ka oma. Seda märgates pärismaalane omas kõnes põimis mõnd sala sõna, millele Kimm oma kord vastas samasuguselt. Võõras varsti leidis juhust Kimmile salaja sosistada, et ta on täitmas üht väga saladuslikku ülesannet. Ta olla avastanud üht riigivastast vandeseltsi. Osa salaseltsi liikmeid olla teadlikud tema rongil viibimisest — kuid iga hinna eest peab ta jõudma valitsus asutusse. Kimm mõtles veidi ja varsti oligi tal plaan valmis. Indias ringi kolamas on palju pühi sante kes peaaegu alati määrivad end tuha ja tahmaga, teatud märgid joonistavad otsa ette. Neid peetakse pühadeks ja rahvas Allahi nimel kostitab neid annetega. Kimm segas jahu tuhaga, määris oma uue sõbra sellega ära ja moonutas teda tundmatuks — tehes temast „püha sandi“. Ühes suuremas peatuskohas komberdas „sant“ jaama peroneile ning kukkus seal seisvale politseinikule peale. Viimane hakkas päris ehtsas ingliskeelses santi sõimama. „Sant“ ütles mõned sõnad vastu — põimudes sinna sala sõnu. Politsei märkas kellega tegemist ja lasi sandi „areteerida“ ning viia oma kantseleisse. Seal sai ta kõik teada — ilma, et keegi oleks midagi märganud või kuulnud.

Niisuguseid trikke leidis Kimm mitmel ja mitmel korral. Ühesõnaga, ta oli alati valmis külmavereliselt kaaluma olukorda ja vastavalt talitama.

Samad tublid poisid kui Kimm oli, olid Mafekingi poisid. Mafeking on teatavasti skautluse hääl. Seal tublid poisid harjutasid „alati valmis“ olekut — ning täiel määral rakendasid end tegevusse isamaa kasuks. Oleme kuulnud ühest pisikesest Hollandi skaudist. Hollandi on piiratud mere poolt tammi-

dega. Ühel päeval üks skaudi poiss, jalutades mere kaldal, märkas et lained olid tekitanud väikese avause. Iga laine suurendas seda. Skaut kogu oma kehaga viskus avausele ja püüdis sel' moel takistada lainte hävitustööd. Tal tuli tundide viisi sel' moel lamada, ta oli külmast ja märjast kange, kui teda leiti möödaminejate poolt. Kes arvamata oma elu väärtust, pani oma elu kaalule ja täitis oma kohut — hoides ära suuri kahjusid isamaale.

Tihti kuuleme meie Eesti tublidest ja vahvatest poistest — meestest — naistest. Nende ülimaks eesmärgiks on pakkuda — isamaale oma võimeid. See

on iga inimese kohus — kuid kõik ei võta oma kohuseid ühe väärselt tihti seepärast, et nad ei ole võimelised — nad ei ole kiirelt suutnud taibata olukorda, või on isegi arad — või rumalad olnud. Iga poiss, kes on skaut — õpib kõike seda, millega võib kasulik olla. Kordagi ei jää ta seisma ku^l „patu alune“ — vaid kui julge, vahva poiss. Eesti poiss — ole „alati valmis“. Iga inimese ülim püüd olgu kõike teha mis kasulik, hää ja ilus. Pisikestest asjadest tuleb tervik. Pisukesega harjutades suudetakse võita ja korda saada suurt ning rasket — iga skaut püüdku seda — seks „olge valmis!“

Peaskaudi eluloost.

Vaikses Londoni tänavas a. 1857 — 22. veebr. sündis poiss, kellest hiljem terve maailm on rääkinud. Sir Robert Stefenson Smit Baden-Powell ehk „Suur juht“, kes tuttav miljonitele poiss- kui ka tütarlastele üle maailma, oli kuues poeg ja kümnes laste hulgas teol. prof. Baden Powell'il ja tema kolmandal naisel Henriete Powell'il. Roberti isa oli tuntud teadlane, ema aga lugupeetud perekonnast, kes oskas enda suurt perekonda vääriliselt kohelda ja kasvatada, sest tema põhimõte oli „Meie ei ole sündinud enda vaid teiste hääks.“ Tema oli ühenduses tähtsamate kasvatajate kirjanike ja kunstnikega, kellede teadmisi ja nõuandeid ta kasutas põhjalikult enda laste kasvatamises: Nii leidis John Ruskin — pärastise „Suure juhi“, kes joo- nistas vasaku käega sama hästi kui paremaga ja palus poissi lubada edasi harjutada, mis ka viimasele kasuks oli. Juba varajases nooruses Roberti juures esinesid ta hääd omadused, millistega ta varustet oli. Koos vendadega ta õppis iseseisvana olukorda tundma, omandada teadmisi ja elada laagris, hoolitseda enda eest, juhtida paate ning mängu, või „skautida“, nagu ta hiljem armastas väljendada. Kolmeaasta vanuselt suri ta isa. Ema teda õpetas kodus, vaid lühikest aega külastas ta ühte lasteaeda. Ta enam ei mäletavat mida seal õppinud, mäletab vaid, et tal olnud suur lai kübar üleskeerat äärtega. Kord viimase ilmaga kooli jookstes, oli kogunenud vett kaabu äär täis, keegi koer poiss oli tal kaabu peast kahmanud ja seal asuvat vett krae vahele kallanud. 11 a. vanuses saadeti poiss ettevalmistus

kooli, kus ta sedavõrd meeldis kooli-õpetajale, kui B. P. teise kooli minikul, oli sõnanud emale, et ta oleks meeleldi poissi ilma kooli rahata nõus olnud edasi oma juures pidama. Suvel kõik neli venda said 5 ton. purjeka, millega oma aja mööda saatsid suvel purjetamisega mööda Inglis ja Šoti rannikuid. Vanem vend Worington, oli teeninud meriväes, seega ka meeskonna juht. Ükski koolijuht ei oleks võinud olla nõudlikum kui tema. Siin väike näide tollest, mida suur juht ise jutustanud. Et see purjetamine oli minu elus esimene ja et ma olin ka kõige noorem, siis halasatamata määrati mind laevapoisiks, kokaks ja peajasjalikult — pesijaks. Esimest korda tundsin paha ernesupiga, esmalt kõrvenud katla põhja pärast ja teisena ei teadnud missugust liha tarvitada ja üldse, et supil on tarvis rohkem vett kui liha. Worington'i otsus oli: Frank istub seni sinu kõrval, kuni oled kõik selle supi kinni pistnud, mida sa ise oled keetnud. Säärases koolis ja säärase kasvataja juures õppisin varsti mitte ainult söögi keetmist, vaid ka ümberkäimist purje ja tüüriiga „igas olukorras“. Ja neid olukordi oli palju ning mitmekesiseid.

1870 a. B. P. astus kuulsasse Chaterhaus kooli, mis asutet 1871 a. Oma kava järgi teda võis võrrelda meie kesk-kooliga. Kooli juhatajaks tol korral oli Dr. Heig-Braun, keda kõik tundsid kui kõvakäega meest, kuid Baden Powell enda „India mälestustes“ jutustab juhusest, kus näha, et see härra doktor on armastanud ka humori. Omavahelises sõjas Smizfjeld'i turu poiste ja Cater-

house koolipoiste vahel — kusjuures turu poisid olid võitnud mahajäetud maatuiki, mis oli meie jalgpallivälja kõrval ja kus kohalt nad meid „tulistasid“ kividega, kui pidime algama jalgpalli mänguga. —

Meie vastasime samuti — kõigea, mis käe alla sattus. 4—5 telse väiksema koolivennaga vaatasin seda pealt eemalt, kui järsku märkasid endi koolijuhatajat seda kõike pealt vaatamas. Pöörates meie poole, sõnas: „Mul paistab, poisid kui teie siit kõrvalt värvavast väljuksite, võiksite vaenlasele külgedele päält peale tormata.“ „Seda küll härra juhataja — kuid värvav on lukus!“ „Siin on vöti“ oli vastus. Toimides tema nõu kohaselt, oli peagi meil vöit turupoiste üle saavutat. See sama Dr. Heig-Braun a. 1900, kui kõikide meeled olid pööratud Mefeking'i peale, kirjutab meie suure juhi kohta: „Ta väljendab tähelepanuväärset intelligentsi ja vabat arusaamist — ta oli kui sündinud — poiste juhiks. Tema põhjalikus oli hiilgav ja õpingutes astus kiirelt edasi, mille põhjuseks oli ka tema igakülgne tundmine igas asjus. 1876 a. kooli ajakiri temast kirjutab: „Hea värvavah, kes ikka palli pütab külmavereliselt.“ Niisama tuli ta ka vöitjaks koolide vahelisel laskevöistlusel Wimbledon'is 1874 a.

Baden-Powell tunnistab, et talle ei ole meeldinud matemaatika ega klassikud, kuid ometi on ta püüdnud ja kõiki jõudu rakendanud selleks, et õnnelikult lõpule jõuda. B. P. oli juba siis sündinud artist ja kooli näitemängudes „lõikas loorbereid.“ Teinekord kui tuli mõnel juhusel asendada mõnda, koolivenda eeskava täitmisel — koolijuhataja B. P. poole pöörates, kas ta ei võiks mõne etteastega aset täita, leidis kohe, millegi üle rääkida, kas või mõnest juhust jalgpalliväljal, või prantsuse keele tunnist, muidugi kui prantsuskeele õpetajat kohal ei olnud. B. P. kui klaun, pianist, viiuldaja ja iseäranis kui koomik, oli peaaegu asendamatu. Ja kui tal vaba aega jatkus, ta heameelega asus müürseppade juures, kes koolimajas tööd tegid, et õppida neilt kuidas ühendatakse kivid üksteisega ja kuidas tehakse vastavat segun, millega neid kive ühendatakse.

Vist küll vähestel on õnn olnud sündida säärase talentide koormaga kui seda on B. P.

A. 1876 ta lõpetas õpingud ja asus

monitoriks s.o. kooliõpetaja abiliseks. Koolijuhataja poolt välja antud tunnistus on parim „mida võib üldse omada meieaegne rühma juht.“

Sir Baden Powell Indias.

Kui B. P. jättis Charterhous'i jumalaga, mõtles ta astuda Oxfordi ülikooli, kus oli ka tema vend Jors õppimas. B. P. tundis end eksinud olevat, kui kirjalikul katsel ta töö oli märkus „vastuvõtmatu“. Mitte tahtes teise ülikooli astuda, ta muutis enda tuleviku kavatsusi.

Märgates üleskutset sõjaväelistest katsetest osavõtmiseks, ehkki uskudes, et suudab neid sooritada, võttis siiski osa ja enda kui ka teiste imestuseks tuli katsetel ratsaväes teiseks ja jalgväes neljandaks. Nii siis B. P. vahetas kooli elu ratsaväe elu vastu. Ta püüdis, kuidas vähegi võimalik, vähendada enda väljaminekuid ja koduste abistamisest ning läbi ajada vaid enda palgaga, mis ratsaväes peagu võimatu. Indias makseti küll kõrgemat palka kui Inglismaal, kuid seal oli ka ülespidamine kallim, vaatamata selle peale asus ta siiski a. 1876 — 19 a. vanusel alamleitn. 13 husaripolku — Indiasse.

Lugedes tema raamatut „India mälestused“ näeme, et B. P. aeg, mis Indias mööda saadetud, on väga õnnelik. Töö ja sport, palju häid sõpru ja täis progressi. Teised poisid kirjutasid kodu, „saatke mulle rohkem raha“ B. P. aga „saatke mulle rohkem naljalaule, milledega ma võiksin lõbustada enda kaasvõitlejaid, nende poolt korraldatud lõbustustel. Ta väga ruttu sai populaarseks. Ja juba esimesel katsel, mis tal tuli sooritada teenistuses, näitas, et ta ei ole mitte roheline. Eeskirjade järele pidi iga sõjaväelane kandma laia riiete all „choleri“ (s.o. paks flanellist riiete ümber keha). Paljud aga püüdsid sest kõrvale hoida, kui mittesobivast ja kuumast kompressist. Kõik olid säetud kahte ritta ja kui B. P. ülevaatusel märkas korraga, et üks sõdur püüab esimesest reast teise ritta minna, hüüdis ta sõdurile ja palus näidata enda vöö värvi seest poolt, muidugi ilmnis, et sõduril puudus vöö — ja määras selle tõttu talle kanda kahte vööd. Teisel aastal India kliima nõudis enda osa. B. P. olugi et küll juba karastatud, kuid siiski oli kliima talle mõjunud pahasti, vaatamata enda tervislikele sei-

sukorraale, sooritas ta kõiki eelseisvaid katseid ja sai tunnistuse, korraldaja ja usina teenistuse kohustuste täitmise eest, ainsa mis sel aastal Indias välja jagati. Peale selle kohe paigutati ta arsti nõu-

del ümber Inglismaale 2 aastaks, kuhu ta jäigi kuni 1880 a., põhjalikult õppides ja lõpetades Hite laskekooli ja Indiasse tagasi pööras.

Skautide sideerialaline väljaõpe.

Eskm. A. Tari.

Skautide isa sir Robert Baden-Powell, olles Inglis-Buuri sõjas tuli ideele kasutada noori poissa sidepidajatena käskjalgadena abiks kaitseväele ja saavutas head tagajärjed. Poisid olid eriti vaimustatud omist ülesandeist ja täitsid endi peale pandud kohustused suurima heameelega, tihhti ülesnäidates leidlik-juures unustasid nad ära kõik oma en-kust ja oskust raskuste võitmisel. See-dised pahed, mis alati noorsugu kipu-vad oma võimusesse haarama, eriti veel sõdade ja rahutuste ajajärgul. Nende tahe ja energia sai seega õige suuna kasuliku tegevuse poole ja ilma, et nad isegi oleksid selles teadlikud olnud tegid läbi suure kasvatuskooli enese hari-mise alal. Nad õppisid hindama olu-kordi, aega, kiirust, osavust, ausameeli-sust, täpsust, otsustust ja algatus voi-met, ühe sõnaga kõiki eeskujuliku kodaniku ja teadliku distsipliini nõudeid. Neist poistest kasvasid välja tublid isa-maalased ja teguvõimsad kodanikud.

Skautide isa, tulles tagasi sõja lõppe-des kodumaale, oli harjunud tublide noorte poistega, leidis eest sõja ajal tublisti moraalselt langenud noorsoo. Ta peas valmis uus idee — luua rahu-aegne side poiste organisatsioon, mis oleks abinõuks kasvatada poissa, hoi-da neid langemast ulakuste küüsi, andes neile vabaks ajaks tegevust enese hari-mise alal. Ei möödunud palju aega, kui ta asutas esimese skautrühma, mille eeskujul neid tekkis õige kiiresti terve võrk üle maa ja pea valgus laiali üle ilma, olles seega tunnistatud kõige kasulikumaks poiste organisatsiooniks. See tugev areng oli tingitud vaid ainult sel-lest, et oli leitud õige suund poiste arenemiskäigule, suund mis oli kasulik ja huvitav üheaegselt. Nägime, et skaut-line liikumine sai oma alguse sõjaväljalt, kuid praegusel ajal taotleb üleilmlist rahu.

Skautide isa on põiminud skautluse programmi õige palju seda, mida vajab skaut kodumaa kaitseks, olles ees-

kujulik kodanik. Tahaksin eelpool anda mõningaid näpunäiteid selle suure ülesande lahendamiseks ja paremate tagajärgede saavutamiseks eneseharimise alal, tahaksin anda juhtnööre, kuidas igast skaudist kasvaks välja tõsine ja tubli sidemees, säärane, kui olid need esimesed vahvad sidepoisid, kellede vahvus viis skautide isa mõttele luua rahu-aegne sidepoiste organisatsioon — skautlus.

Skautide sideerialalise väljaõppe alu-seks olen võtnud kogemused senisest väljaõppest ja meil tarvitusel olevad sidevahendid. Töökiiruse normidena on võetud meie kaitseväge keskmised saavutised.

Mitmesuguste sidetööde täitmine ja sidevahendite käsitlemine sünnib kõige otstarbekohasemalt, kui iga töö teostab vastav kindlaarvuline meeskond, milles iga skaudi ülesanded ja tegevus on täpselt määratud. Teatud töö täitmiseks määratud meeskonda, ühes sidevarustu-sega nimetatakse töökonnaks. Töökonna koosseis ja iga mehe ülesanne on määratud kindlaks aastate kestel saadud kogemuste põhjal.

Võttes arvesse asjaolu, et kõik skau-did tulevikus astuvad kaitsevärke sund-aega teenima, ehk astuvad teenistusse posti- või raudteevalitsusse, jaamadesse, olen eelpool toodavad teenistusereeglid ja koodid kooskõlastanud kaitseväge ja teedeministeeriumi määrustega.

Et saavutada väljaõppes parimaid tagajärgi, on soovivat huvi äratamiseks töö vastu korraldada aegajalt sideeri-alalisi võistlusi, kus iga üksik skaut, kui ka töökond võib üles näidata omi oskusi. Parimatele tuleb alati määrata individuaal ja rändauhinnad. Allpool tä-sitan ka lähemalt võistluste korralda-mise juhtnööre.

Üldised juhtnöörid.

Sideüksuse võivad moodustada vaja-duse ja ülesande suuruse järele ühest üksikust skaudist kuni ühe rühmani, või

isegi ülemaalistel kogumistel ja mängudel ühest malevast koosnev meeskond. Sideüksused on juhi käskude alluvatele ja juhile teadete edasiandjateks. Korralikult, kiirelt ja kindlalt peetud side on eduka juhtimise ja malevate koostöö alus suurematel luuremängudel ja võistlustel. Seega sideüksused edendavad tähtsat osa skautide liikumises.

Sideüksus võib täita oma peale pandud ülesandeid ainult siis, kui tema väljaõpe on viidud nõuetava kõrgusele. Juhtide kohus on hoolitseda skautide väljaõppe eest side erialal, kuna sideasjandus on üks skautide programmi huvitavamaid osi.

Side meeskonna erialalise väljaõppe eesmärgiks on arendada oskust ja kiirust sidevahendite käsitamises.

Sideüksused tulevad välja õpetada teotsemiseks „lahingolukorras“, mis seab üles suured nõuded sideüksustele nende liikumise kiiruses, oskuses kohanedava olukorrale, kiires ja korralikus töös. Seda väljaõpet tuleb teostada rühmades kuni tegutsemiseni maleva piirides.

Parema edu saavutamiseks on kasulik äratada skautides võistlushimu, seega tõstes nendes huvi ja armastust side pidamise vastu.

Sagedased vastastikused luure ja side mängud koos teiste rühmadega soodustavad väljaõppe täiuslikkust ja vastastikku arusaamist.

Skautmasteri väljaõpe.

Skautmaster peab oma põhjaliku teadmise noorte iseloomu iseäraldustest ja nende ärakasutamise võimalustest, ta peab omama arusaamise rühmituste juhtimisest ja side vajadusest juhtimisel kui ka side pidamise juhtimisest. Skautmasterite sidetaktikalikuks arenemiseks aitavad kaasa väljasõidud ja õppused ning taktilised harjutused kaardil ja maastikul. Käsikäes taktilise väljaõppega sünnib täiendamine sidevahendite kasutamises ja käsitamises. Skautmasterid peavad tundma kõiki sidetehnilisi nõudeid ja oskama hästi käsitada sidevahendeid. Peavad omama täielikud teadmised sidevahendite konstruktsiooni kohta ja oskama lugeda, ning seletada aparatide skeme. Samuti peavad võima juhtida sidevahendite reguleerimise ja parandusetteid, kui ka isiklikult parandustöid läbi viia.

Kõige korralikumateks juhtide täiendusvõimalusteks osutuvad ülemaalsed

juhtide õppelaagrid ja täienduskoosolekud referaatide ja mängudega maastikul.

Skauti väljaõpe.

Sideteenistus nõuab kindla iseloomuga kohusetruid skaute. Ta peab teotsema iseseisvalt ja olema otsusvõimeline; ta peab olema veendunud oma ülesande korraliku täitmise tähtsusest, mis sageli nõuab temalt ennastsalgavat töötamist kõige raskemas olukorras. Tema ülesande korralikust täitmisest on leib ühismängude ja võistluste hea edu.

Skautidelt, kui sidepoistelt tuleb nõuda oskust sõita ratsa, jalgrattal, suusatada, rakendada hobust veoabinõu ette ja hobust juhtida. Osa eeltõudud nõuetest tuleb kanda roverite programmi, kuna nad on liiga rasked nõuded noortele poistele.

Tema kui signalist peab oskama töötada telefonil, ehitada ajutisi kergekaabel liine, signalseerida linadega, lippudega, helkparaadiga, vilega ja täita virgatsi kohuseid.

Side alal väljaõpetatud spetsialistid oma erialal jagunevad teadete üleandmise ja vastuvõtmise kiiruse ja töö puhutuse järele järkudesse, nagu näidatud allamal tabelis:

Eriala	Üleandmise ja vastuvõtmise kiiruse allammäär tähtedes minutis			Märksused
	I järk	II järk	III järk	
Telegraaf (Morse) .	80	60	50	
Raadiotelegraaf. .	80	60	50	
Helkside (päeval) .	20	15	10	
Helkside (öösel) .	25	20	15	
Telefonogramm (t lefon)	50	40	30	
Lippudega signalis.				
a) Morse täht. .	15	10	5	
b) Semafori täht.	50	40	30	

Väljaõpe teostamine.

Skautide sideerialaline väljaõpe piirub:

— topograafias — kaartide lugemise- ja orienteerumisega, mõõtmisega ja kaardi reljeefi tundmisega;

— helklambi tundma õppimisega, morse tähestiku ära õppimisega;

— lippudega, helkabinõudega ja sumisejaga signaliseerimisega, rõhku mitte pannes üleandmise kiirusele;

— õppimisega tarvitama lihtsamaid koode;

— väljatelefoni ja väljakomutaatoriga ümberkäimise ja ühenduse andmise oskusega;

— telefonisti kohuste ja liiniehitamise reeglite õppimisega;

— harjutustega virgatsi kohuste täitmises.

Pärast üldteadmiste omanist jätkub skautide sideerialaline väljaõpe, et sooritada järgu eksame ja jõuda välja sideerialaliselt skautmasteri tasemele.

Skautmasterid peavad saavutama telegrammide üleandmises ja vastuvõtmises vähemalt 2. järgu spetsialistidele ette nähtud kiiruse.

Väljaõppe teostamiseks skautrühmad muretsegu omale igasuguseid sidevahendeid, et võimaldada nendega praktiseerimist skautidele. Samuti peavad juhid korraldama sidetaktiilisi õppusi loengute ja praktiliste tundide näol, kas ise või muretsema vastava erialalisi lektore, kes asjatundjad nimetatud asjade läbi viimiseks.

Töökonnad ja nende tegevus.

Sideüksused on lahutatamatud enda materjalist ja sidevahenditest. Igal üksusel on alati tarvitada temale materjali koosseisus ette nähtud sidevahendid.

Sidevahendid, vastavalt nende iseäraldustele rakendatakse tööle kogemuste põhjal arvuliselt kindlaks määratud meeskonnaga, mida nimetatakse töökonnaks. Iga side töökonna skaut täidab ette kindlaks määratud ülesandeid. Side-töökonnad on arvuliselt mitmesugused ja omavad nimetuse sidevahendite järgi, missugused on antud töökonna kasutusse. Õppetöödeks moodustatakse sideüksused mitmesuguse erialaga töökodadest. Töökondade arv määratakse tarvide järele.

Kerge, kantava kaabelliini töökond.

Koosseis: I järgu skaut ja 4 skauti. Tööriistad ja abinõud: tööriistade komplekt. (Lõiketangid, lapik mokitangid, kruvikeeraja, nuga, haamer, naelatangid, vikkerpuur, isoleer paela, kummi linti, kummiliini ja jatku traati), värtlen, 5 pooli kaabliga ja kanderihmadega, kaabli tõe-tehark, 2 telefoni aparati, kirves ja kantav labidas.

Materjal: 2 klm. kahejuhtmelist, või 4 klm. ühejuhtmelist kergelt väljakaablit keritult poolidele.

Tööjaotus:

I järgu skaute	Numbrit nimetused	Tööriistad ja abinõud	Ülesanded
1	—	Telefoniaparati, maa-ühenduse varras ja tööriistade komplekt.	Töökonna vanem juhatab liini ehitamist, vastutab töö korralikkuse, kiiruse ja töökonna sidevarustuse eest. Teeb kaabli jatke ja kontrollib liini töötamist.
	1.	Värtlen ja 2 kaabli pooli.	Vahetab poole ja kerib kaabli lahti.
	2.	Tõstehark, kirves ja 1 kaabli pool.	Tõstab kaabli puude okstele või koht-kindlat. esemetele.
	3.	2 kaabli pooli, labidas.	Kannab poole, on abiks nr. 1-le poolide vahetamisel, kaabli üleminekul teedest tarbekorral kaevab kaabli maasse.
	4.	Telefoni aparati ja maaüh. varras.	Ühendab aparadi kaabliga lähtekohal ja täidab telefonisti kohuseid.

Liini ehitamise kiirus on keskmiselt 2—3 klm. tunnis. Teivaste valmistamine ja ülesseadmine, kui neid tarvis, vajab lisa tööjõudu.

Kaabli kokkukerimisel teotsevad töökonna numbrid samuti kui liini ehitamisel, kuid vastupidises järjekorras ja vastupidise tegevusega; värtlenat ühe kaablipooliga kannab nr. 1, kuna teine pool antakse üle nr. 2, kellel jääb kanda kaks pooli.

Helside töökond.

Meeskond: 2 skauti.
Abinõud: helkparat ja kirjutuse abinõud.

Tööjaotus:

Abinõud: 2 signaliseerimislippu ja kirjutuse abinõud.

Skautid nr. nr.	Abinõud	Ülesanded
1.	Helkapa- raat.	Töökonna vanem, ühtlasi signalist. Annab üle helkgrammid. Vastutab töö korralikkuse ja õigeaegse täitmise eest.
2.	Kirjutuse abinõud.	Signalisti abi, loeb ette ja kirjutab üles helkta- teid.

Tööjaotus:

Skautid nr. nr.	Abinõud	Ülesanded
1.	2 lippu.	Töökonnavanem, ühtlasi signalist. Annab üle ja võtab vastu teateid; vastutab töö korralikkuse ja õigeaegse täitmise eest.
2.	Kirjutuse abinõud.	Signalisti abi, loeb ette ja kirjutab üles vastuvõ- tud teated.

Lippudega signaliseerimise
töökond.

Meeskond: 2 skauti.

Kombinatsioonid kalalüest.

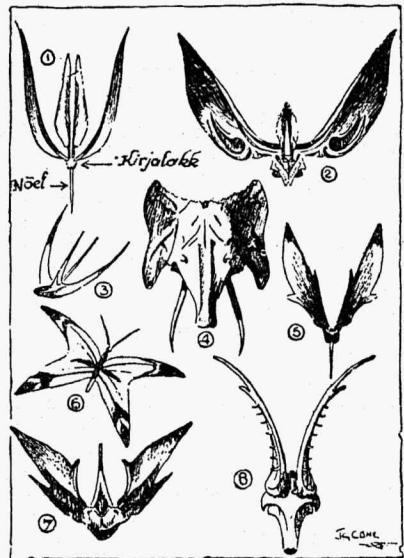
Luie valimine.

Tavalisist kala lüest võib valmistada palju kenu esemeid. Enamik kala pääluudest on paaris ja nendest paaridest moodustuvad mitmesugused kujud. Oda-va hinna eest saate osta kaunikujulise tursakala pää, millest võite alustada asjade valmistamise. Liha tuleb eemaldada, ning luud põhjalikult puhastada. Kõige parem on puhastada keetmise abil, sest liha keeb ise luie küljest lahti. Luud tulevad loputada vees, ning ühendada vastavaks kujuks, nagu näidatud joonisel. Luid tuleb ühendada õmblemisega või siduda peene traadi või valge tugeva niidiga. Ühendamiseks vajalikud augud tehakse naaskli või nõelaga. Ühendamise kohta alla asetatakse nõõpnõel, ning kaetakse kirjjalakiga, mis moodustab kauni nupu, nagu joonises nr. 1 näidatud.

Värvimine.

Värvimiseks on kasulik veekindl tint. Tarvita heledaid värve, sinist, purpurit, punast, kollast või rohelist, ning tõmba mõni juhuslik must joon kahe värvi vahele. Kaunis on ka hõbe ja kuld värv. Värvu pintsliga. Kõik joonisel esitatud kujud on valmistatud ühe kala peast, tursa peast, ning ükski kuju, peale nr. 1 ei sisalda enam kui kolm luud. Joonis nr. 4 on kala pealuu ning tuletab mee-

elevandi oma. Kihvad on moodustatud kahest peenest luust, läbistavad pea külge ning on kinnitatud peene traadi või niidiga. Joonis nr. 8 esitab antiloobi pead, on valmistatud kahest alumisest lõualuust ning kala lõualuu esimesest osast.

Ruhnu.

Enne kui Ruhnu läheme, olgu öeldud pisikesile hundudele ja laisematele skaudipoistele, kes koolis pole viitsinud maadeteadust õppida, et Ruhnu on väike saareke Riia lahes, mõni heakümme kilogrammi, andestage, kilomeetrit eemal Kuressaarest.

Päris tore hommik oli, kui istusin „ponile“ ja kihutasin edasi Roomasaare poole. Süda hull peksis rinnus pööraselt. Nii paljugi olin enne kuulnud räägitavaid huvitavaid Ruhnust ja ruhnu lasist. Keegi hoiatas, et: ära sa mine, neil seal vangimaja, puupööradega uks ees; pistavad su viimaks sinna kinni (ega

läks viimaks päris selgeks ja kui Ruhnu üle veevälja paistma hakkas, polnud udu enam mikroskoobigagi näha.

Jah, sõit iseendast polnud veel midagi, aga sellest, kuidas me Ruhnu maale läksime ja mis seal kõik näha võis, sellest kas või kirjuta 10 tõe ja õigust, kahju ainult, et enne meelde ei tulnud: oleksin Looduselt „esimese“ ära toonud.

Nad jätsid laeva päris kaugele seisma, ma ütlesin küll, et ajame kohe sinna liivamae otsa: saab kuivalt maale, aga või seda siis kuuldi. Kästi vaid paati ronida.

Ruhnu sadam.

Naised lastega.

siis muud süta anta, kui vaid hülgerasva). Mina aga tahtsin siiski kangust ajada, võtsin südame rindu (imelik küll, ta ju on ikka säääl!) ja „ajasin“ sadamasse, mine tea jääb äkki veel maha! Seekord aga suured saksad olid minu nõus, lasid veel oodatagi, nii et mul mahajäämist sugugi kartu polnud.

Ronin treppi mööda laevale, katsun ikka kangesti tõsist nägu teha. Käin asjaliku näoga ringi ja vaatan, mis silma puutub, mõnda asja katsun kohe käegagi. Siis kuulsin kella löödavat ja laev hakkas liikuma. Ometi viimaks. Aga polnud seal rõõmustada midagi, Taeva Taat ikka polnud meie nõus: lactas sellise paksu uduloori üle laeva ja mere, et päris tilgad kohe riiete külge jäid, päikest polnud sugugi näha. Et meie aga tagasi ikka ei pööranud,

Huu! Küll raputas, vahest kadusime vette ära (aga kui välja tulime, olime päris kuivad), jõudsime siiski viimaks nii ranna äärde, et aerud põhja ulatasid. Madrused muudkui hüppasid vette ja hakkasid „passaseere“ seljas maale tassima (kivid olid küll seal vee sees, aga vesi loksus üle). Hüpates ja lükates, tõustes ja kukkudes jõudsime viimaks ikkagi elusalt maale.

Laeval sobis mul jutt ühe maamõõtjaga, aitasin nüüd teda kanda asju külasse, kole palav ilm oli! Päälegi pidime enne hulki aega marssima liivas (no hundud, küll seal oleks tore mängida!), siis paksust metsast läbi kõndima, kuni viimaks külasse jõudsime.

Väike hallis kampsonis poja tuleb vastu. Kõnime, et kus siin vallamaja on. Ei poja kõssagi, surub vaid sõrme

huulte vahele ja ronib edasi. Lahkun siin teistest, longin veidi külas ringi ja siis, leides teised jälle ülesse, „teeme esimese otsa“ (nii armastas targa näoga ütelda mu sõber, kellega veidi varem pikema jalgratta matka sooritasime) vailamajasse. Siin on palju naisi lastega, kes ootavad rõugepanemist, meiega ühes tuli ju ka arst. Naised on ka eranditult kirevais rahvarõivais, lapsedki mässitud villasesse kuube ja egas mehedki maha jää: kannavad ju kõik halle, mustaga kanditud ülikondi. Tõesti imeväärne traditsioonide austamine. Veidi eemal istub kohtunik madalal pingil ja mõistab Ruhnu meestele kohut. Vaatame Ruhnu elu-

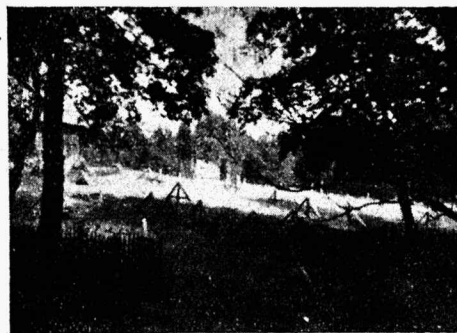
suitsu ning tahma. Isegi hülgenahad, mis kuivavad ülal parsil, on mustaks tahmunud. Aknaid kõõgil pole, suits läheb välja uksest.

Ilus on Ruhnu kirik. See on võrdlemisi väike, aga nägus raudkivi ehitis, valminud 1912. Punapõskne Ruhnu noormees, kes parajasti kodus õngi seadis, näitab meile kirikut seest. Puhas, avar, valge! Esikojas vanu vappe ja pilte, millel imelikkudes kottpükstes inimesi! Samas uue kiriku kõrval lossutab ka vana, mis päris raugeas, on ta ju ehitatud 1644. aastal. Kiriku ümber surnuaed omapäraste ristikestega.

Ühe asja pidin juba unustama Ruhnu

Ruhnu uus kirik.

Ruhnu surnuaed.

tuba. Imelik, kui kõrged voodid! Need olevat selleks, et kirbud voodisse ei pääse! Ruhnlane ise astub kastile, mille auväärne nurk voodi alt väljas, aga kirp ei olevat sugugi nii tark kui inimene, egas tema oska nii tulla. Hüppab ja kui ühe raksuga voodisse ei saa, siis pikka jonni ka ei hakka ajama. Voodi kohalt ripub laest pikk aasaga nõör; olevat selleks, et hommikul ärgates saaks kerge vaevaga istukile tõusta. Kas ruhnlane pole nupukas, nupukamgi veel kui saare poiss suurlaagris! Aga luksust ajavad ruhnlased taga, igas voodis hobusekoorem udusulgpätku. Aga jätame nüüd kirbud ja hobused ning astume üle kõrge läve, ärge aga päälage ära lööge, Ruhnu suitsukööki. No siin on alles elu! Tulelõke kohe nagu laagris, pole siin pliiti ega muud sellist värki. Lõkke kohal ripub laest päratu kett, mille otsas suur pada. Ja seda

omapäras: Seal on enamjaolt igale kahele talule üks maja (talusid on umbes 28, elanikke 280 ümber) ja need majad on jaotatud talude vahel, noh arvake! Pikuti! Talu-vaheaed läheb maja otsaseinani, kus kaks väikest esikoda. Maja sisemuski on jaotatud pikuti vaheseinaga kahe talu vahel, välimuski erinev. Nii oli ühes talus pool maja punane, pool hoopis värvimata.

Nüüd oleme külas ringi teinud ja läheme tuletorni juurde. Kasarmutaolises hoones elab Ruhnu metchnik, politseikonstaabel, mereside ja tuletorni ülem jne. (olgu öeldud neid ameteid täidab kõiki hra Kranfeldt, end. mereväe leitn.). Tuletornini, kõrgele mäe otsa viib trepp-tee. Annab päris ronida. Ülal tuletorni juures leiame eest hundid, kes külast otse läbi soo sinna olid jooksnud. (Egas Heiti tühine poiss ole, marssis kord jalgsi sopase ilmaga 16

km. linnast Pühasegi). Tuletorn endast on lihtne: jäme raudtoru, mida toetavad neli väiksemat. Ülesse torni tippu viib suur keerdrepp. Olles käinud ülalgi, läheme tagasi randa. Teel sööme veel pohli, madrused isegi korjasid seeni.

Kirjutaks veel, aga näpud väsivad, silmadki lähevad uniseks. Tea kas „Eesti Skaudi“ onu mu kirja lugeda oskab/ki. Ütlen, pojad, veel ainult niipalju, et tagasisõit läks päris hästi. Valaskalu, ega haikalu, kes laeva oleksid alla nee-

lanud, pole me ühtki näinud. Küllap neid vist olemaski pole. Ja vangi pole mind Ruhnus ka pandud. Ootan aga, et te ka mulle varsti kirjutate, kus te suvel matkamas käisite, milliseid vigureid juure õppinud olete jne.

Tuleval suvel matkake kindlasti Kuresaare. Me saime omale nüüd uue sooja kodu. Siin võime mugavasti siis ööbida, et teisel hommikul Ruhnus sõita.

Eks ole nii, pojad?

Viienda Eesti skautide spordipäeva tulemused.

Tallinnas 23., 24. ja 25. juunil, 1933. a.

Erikl. s. 100 mtr.		1000 mtr.		
1. Knuut	Tallinn	12,1 m.	1. Ignatjev Nõmme	2,48,7 m.
2. Lasting	Võru	12,3 "	2. Pihlak Rakvere	2,59,3 "
3. Vaha	Nõmme	12,3 "	3. Sihver Nõmme	
1500 mtr.		Kaugushüpe.		
1. O. Saar	Tallinn	4,23,2 m.	1. Kiin Rakvere	5,90 m.
2. Valdner	Tartu	4,26,0 "	2. Kuti Tallinn	5,84 "
3. E. Rätsep	Tallinn	4,27,3 "	3. Kokla Lääne	5,66 "
Kaugushüpe.		Kõrgushüpe.		
1. Knuut	Tallinn	6,0 m.	1. Sarry Võru	1,65 m.
2. Erna	Rakvere	5,97 "	2. Andrusson Tallinn	1,60 "
3. Viitmann	"	5,84 "	3. Klesment Rakvere	1,55 "
Kõrgushüpe.		Kuulitõuge.		
1. Knuut	Tallinn	1,77 m.	1. Tartu Tartu	13,48 m.
2. Erna	Rakvere	1,65 "	2. Hallik Tallinn	13,47 "
3. Saretok	Valga	1,55 "	3. Aun Narva	12,96 "
Kuulitõuge.		Odavise.		
1. Öunap	Sakala	15,14 m.	1. Tartu Tartu	52,10 m.
2. Tomberg	Tallinn	14,85 "	2. Hallik Tallinn	45,00 "
3. Erna	Rakvere	14,43 "	3. Üibo Pärnu	44,85 "
Teivashüpe.		B. klass. 60 mtr.		
1. Erna	Rakvere	3,55 m.	1. Sibul Võru	8,0 m.
2. Mahl	Tartu	3,00 "	2. Vakerman Pärnu	8,1 "
3. Michkelson	"	3,00 "	3. Nolk Alutaguse	8,4 "
Kettaheide.		Kartulijooks.		
1. Erna	Rakvere	36,84 m.	1. Smidt Nõmme	18,5 m.
2. Tomberg	Tallinn	35,70 "	2. Vakermann Pärnu	18,7 "
3. Jurs	Rakvere	33,47 "	3. Viiderman "	19,2 "
Odaheide.		Kaugushüpe.		
1. Kabral	Narva	52,81 m.	1. Smidt Nõmme	5,14 m.
2. Teng	Lääne	48,58 "	2. Sibul Võru	5,12 "
3. Öunap	Sakala	47,18 "	3. Viderman Pärnu	5,05 "
A. klass. 100 mtr.		Pesapallivise.		
1. Kuti	Tallinn	11,9 m.	1. Smidt Nõmme	96,44 m.
2. Rosenberg	Nõmme	12,2 "	2. Viderman Pärnu	92,35 "
3. Kokla	Lääne	12,2 "	3. Vakermann "	87,63 "

Skaut salga võistlus.

1. Tallinna skautide Maleva.
2. Rakvere „ „
3. Nõmme „ „

Teatejooks 4.100

1. Tallinn	45,6 m.
2. Nõmme	51,0 „
3. Rakvere	52,0 „
4. Narva	
5. Pärnu	
6. Tartu	

Sõudevõistlus.

1. Võru	22,5 m.
2. Narva	
3. Saare	
4. Tallinn	
5. Tartu	
6. Nõmme	

Skautsalga teatevõistlus.

1. Tallinn	16.26,6 m.
2. Tartu	16.42,5 „
3. Pärnu	17.08,2 „
4. Nõmme	
5. Rakvere	
Eriklass.	

100 m. ujumine rinnuli.

1. Kamensky Pärnu	1.37,3 m.
2. Vint Narva	1.45,1 „
3. Roos Tartu	1.49,8 „

100 m. vabalt.

1. Uustalu Tallinn	1.21,9 m.
2. Pärjel Tartu	1.30,2 „
3. Roos Tartu	1.32,9 „

A. klass. 50 m. vabalt.

1. Päärson Saare	33,2 m.
2. Neumann Tartu	34,9 „
3. Kessler Võru	36,9 „

50 m. rinnuli.

1. Gröön Tallinn	40,9 m.
2. Kell Nõmme	41,1 „
3. Kessler Võru	46,2 „

B. klass. 25 m. vabalt.

1. Viidermann Pärnu	19,4 m.
2. Vakermann „	20,2 „
3. Enno Tartu	20,5 „

Punktide seis.

1. Tallinna maleva	143 p.
2. Rakvere „	89,5 „
3. Nõmme „	72 „
4. Tartu „	67 „
5. Võru „	50 „
6. Narva „	50 „
7. Saare „	25 „
8. Sakala „	23 „
9. Lääne „	15 „
10. Alutaguse „	9 „
11. Valga „	7 „
12. Järva „	3 „

Tallinna malevast.

(Järg.)

Maleva aruanne paljundati 900 eksp. mis saadetakse välja skaudi vanematele, koolidele ja seltskonnale.

*

Sügisene juhtide peakoosolek valis maleva juhiks tagasi skm. Rich. Treu, tema abideks n.skm.d. V. Birk ja V. Suigussaar. Maleva õppejuhiks n.skm. U. Tamm. Aukohtusse n.skm. J. Stranberg, e-sk.d. R. Isok ja J. Kaasik.

*

Uus rühm tekkis poeglaste realgümnaasiumi juures, kuhu vanemaks valiti insp. ja kirjanik Ernst Peterson ja juhi k. t. esk. A. Pekaln. Tekkimas on

roverskaudide klubi — rühm

mis loodetavasti koondab enda ümber peale 20 — endise skaudi. Koosolek peetakse päeval, mil käesolev materjal peab juba toimetuses olema — sellepärast teinekord sellest.

*

Praegu on malevas 16 rühmitust skauti, 6 hundipoegade karja ja 1 roverklubi.

*

Emadepäev peetakse 2. ja 3. detsembril s. a. Samal ajal korraldatakse ka suurem skaut-tööde näitus 4 päevase kestvusega.

*

Skautsõprade õhtu korraldati 18. okt. Oli palutud Punase Risti Peavalitsuse skaudi sõprade seltsi juhatus, peastaabi ja juhtidekogu liikmed. Ilmusid ligi 40 inimest, eesotsas hra. Peavanem, Punase Risti President kindr. H. Leesment, Riigikogu asjadevalitseja E. Madisson, Punase Risti dir. Nyman, sõp. seltsi esimees J. Hünerson, S.S.S. juh. liikmed, mv J. Losman ja teised. Õhtu mõodus elavas vestluses ja lõbusate skaudi laulude saatel ime kiirelt. Samal õhtul esines esmakordselt skautide puhkpillide orkester, kes oma esimese esinemisega täielikku kiitust ära teenis.

*

Lõpuks. Töö läheb hästi ja edukalt. Ja kui Taeva Isa oma õnnistust annab meile — siis Emadepäevaks võime teile skaudid, väikese üllatuse pakkuda.

Mi-Na.

Üleriikliku Skautjuhtide VII aastakoosoleku kava:

29. oktoobril 1933.

Kl. 8.00—10.00. Registreerimine. Eine.

Kl. 10.00 AVAMISKOOSOLEK.

1. Tartu skautide maleva vanem prof. A. Paldrock'i tervitussõnad
2. Vaimulik osa.
3. Peavanema N. Kann'i avakõne.
4. Tervitused.
5. Koosoleku rakendus.
6. Aruanded malevatelt ja Peastaabilt.
7. Läbirääkimised aruannete kohta.
8. Pildistus.

Kl. 12.30 Eesti skautide II suurlaagri filmi demonstreerimine kino „Metropolis“, Kivisilla juures.

Kl. 13.00—15.00 Lõunavaheaeg.

Kl. 15.00 I TÖÖKOOSOLEK.

1. Peastaabiülem J. Hünerson: „Noorte ja vanemate koostöö“.
2. Hundipoegl. üldjuht skm. E. Jõgi: „Hundipoeglus“.
3. Läbirääkimised referaatide kohta.

Kl. 18.00—19.00 Jumalateenistus.

Kl. 19.00—21.00 Skautmasterlste kogu üldkoosolek.

Kl. 21.00—23.00 Omavaheline mängu- ja vestlusõhtu ettekannetega malevatelt, skm. H. Roos'i juhatusel.

30. oktoobril 1933.

Kell 8.00 Malevate esindajate (juhtide) nõupidamine koos üldjuhtidega. Skaut. maleva staabis.

Kell 8.00 Samal ajal meriskautide koon- dus Treffneri gümn.

Kell 10.00 Rowerskautide koon- dus Treffneri gümn.

Kell 10.00 Hundipoegade ja nende juhtide koon- dus maleva ruumides.

Kell 12.00 II TÖÖKOOSOLEK.

1. Skm. K. Lipping: „Skautlik kas- vatus“.

2. Läbirääkimised referaadi kohta.

Kella 13.00—15.00 Lõunavaheaeg.

Kell 16.00 III TÖÖKOOSOLEK.

1. Skautluse üldjuht skm. H. Michel- son: „Eesti skautluse sisuline üle- vaade ja seisukohti“.

2. Läbirääkimised referaadi kohta.

3. Resolutsioonid

4. Aastakoosoleku lõpetamine.

Kell 19.00 Pidulik aktus-koosviibimine aastakoosolekust osavõtnuile ja kut- sutud külalistele. Korraldajaks Tartu skautide maleva.

Eesti Skautide Maleva Pea- staabi volitusel, Skautmas- terite Kogu juhatus: skm. H. Michelson. skm. V. Sirgo. skm. H. Roos.

SKAÜDID JA SKAUTSÕBRAD

lugege, tellige ja levitage

„EESTI SKAUTI“.

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PEASTAAP

TOIMETUS: Vastutav toimetaja: N. KANN. Tegevtoimetaja H. TARI.

Talitaja: R. ROOS.

Toimetuse liikmed: R. TREU, H. MICHELSON ja E. JÕGI.

TOIMETUSE JA TALITUSE AADRESS: Tallinn, Vabaduse 2.

Ilmub aastas 8 numbrit.

Aastakäik kr. 1.50.

Üksiknumber 20 senti.

